

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izjemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 pett vrat à Din 2.-, do 100 vrat à Din 2.50, od 100 do 300 vrat à Din 3.-, večji inserati pett vrat à Din 4.-. Popust po dogovoru, inserati lavec posebej. — »Slovenski Narode« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.- za inozemstvo Din 25.- Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5

Telefon št. 8122, 8128, 8124, 8126 in 8126

Podružnice: MARIBOR, Smetanova 44/1. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 66, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob koledvoru 101

Racun pri poštnem čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

NA POTI K SPORAZUMU

Diplomatska pogajanja glede razorožitve uspešno napredujejo — Velika diplomatska aktivnost na vseh straneh — Posvetovanja v Parizu

London, 10. aprila r. O včerajšnji seji razorožitvenega odbora angleške vlade se zatrjuje z dobro poučene strani, da je bilo lordu Edenu, ki je takoj po seji odpotoval v Ženevo, naročeno, naj tamkaj podpira predlog za sklicanje glavnega odbora razorožitvene konference na dan 23. maja. To pomeni, da je Anglia končnovejavno opustila svoj razorožitveni načrt in je sedaj pripravljena razpravljati izključno o stabilizaciji francoske oborožitve s istočasnim povečanjem nemških oborožitev. Angleška prizadevanja gredo sedaj za tem, da bi se po možnosti preprečilo tekmovanje v oboroževanju.

Iztreznenje, ki se je pokazalo v političnih krogih po zadnjem razvoju razorožitvenega vprašanja, se jasno vidi iz uvodnika, ki ga objavlja današnji liberalni »Star«. List piše med drugimi, da vodi Francijo še vedno ideja, da brez varnosti ni razorožitve. Novi francoski predlogi tvorijo most k varnosti, ki jo hoče ustvariti Francija zase in za vse druge države. Angleška hoče Franciji za uslugo za takozvane koncesije dati koncesije v varnostnem vprašanju. Mi smo mnenja, da se ne sme opustiti nobeno sredstvo, s katerim bi se dala doseči razorožitvena konvencija.

Novi nemški predlogi?

Pariz, 10. aprila r. Zunanji minister Barthou je imel danes dopoldne štiri ure trajajoč razgovor s francoskim poslanikom v Berlinu. Poncem, ki je na poziv vlade prispev v Pariz. Razgovoru je deloma prishtvo-

vil tudi varšavski poslanik. Iz tega sklepajo, da je bil razgovor v prvi vrsti v zvezi z nemško-poljskimi odnosami ter da so razpravljali tudi o bližnjem posetu Barthouja v Varšavi in Pragi. Nekateri današnji listi pa poročajo, da je prinesel Poncet iz Berlina važne predloge in sporočila nemške vlade glede razorožitve ter da je nemška vlada preko njega izrazila željo, naj bi se Barthou na povratku iz Varšave ustavil tudi v Berlinu. Merodajni krogi teh vesti ne potrijejo, pa tudi ne zanikal. V ostalem pa sklepajo v političnih krogih že po tem, da se vrše za poset zunanjega ministra v Varšavi tako obsežne priprave, kakor še nikoli, da gre za izredno važne zadave in da bo to potovanje zunanjega ministra

največje važnosti za nadaljnji razvoj mednarodnih odnosa v Evropi.

Rim, 10. aprila r. Poslednja francoska razorožitvena nota je naletela tudi v italijanskem tisku na splošno odobravanje. Fašistični listi hvalijo uvidevnost Francije, ki je popustila do skrajnosti in omogočila s tem doseglo sporazuma o razorožitveni konvenciji. Malenkostne razlike v naziranjih, ki še obstoja glede posameznih vprašanj, se bodo dale po mnenju rimskega kroga zlahko odstraniti, če bodo sedaj tudi druge države postopale enako velikodusno, kakor Francija. Italijanski listi namigavajo pri tem zlasti na Nemčijo, opozarjajoč, da je Nemčija dosegla, kar je želela in da bi bilo pogrešno, ako bi sedaj prepričala lok.

Nenapadalni pakt za vso Evropo

Pogoji Sovjetske Rusije za vstop v Društvo narodov

London, 10. aprila r. »Sunday Referee« zatrjuje, da je vstop Rusije v Društvo narodov ne samo gotovo dejstvo, marveč tudi diplomatsko docelo pravljeno. Toda Stalin zahteva za vstop Rusije v Društvo narodov visoko ceno. V konsekventnem izvajjanju sovjetske politike zahteva sklenevti nenapadalni pakt za ves svet in podpis evropske pogodbe o vzajemni pomoči. Po tej pogodbi naj bi se vse države obvezale, da

bodo skupno nastopile proti vsakemu napadu na katerokoli evropsko državo od zunaj. Razen tega zahteva Rusija, da se v primeru njenega vstopa kompetenca Društva narodov znatno razširijo. Sprejetje ruskih pogojev bi pomenilo garancijo meja sovjetske unije po Društvu narodov v vseh evropskih velesila. Zato pa je Rusija pripravljena za protišlugu sodelovati pri jamstvu za ohranitev statusa quo v Evropi.

Za nova banovinska uradna poslopja

Projekt inž. arch. Navinška, po katerem bo najbrž palača Banovinske hranilnice povišana in prezidana

Ljubljana, 10. aprila.

Pri razpravi banovinskem svetu o proračunu je bila sprejeta tudi vstopa 300.000 Din kot anuiteta za posojilo, s katerim naj bi naša banská uprava zdala že davno potrebljeno novo veliko uradno poslopje. Če pomislimo, da je pa večina te vseote namenjena za najemnino, ki jo pleče samo en oddelek banške uprave za svoje najete prostore, bi s samim ostankom pač ne mogli postaviti primerna zgraditev. Prav zato, da se pa banská uprava iznebi velikih najemnin, je zidanje novega poslopja tudi cospodarsko utemeljeno in potrebno. Po vsej državi smo morali zidati velike reprezentativne javne zgradbe in iz državnega proračuna

zanimivosti in dragocenosti, pa se zmanjši trdi za prepotrebo povečavo svojih prostorov. Z realizacijo opisanega krajevnega načrta bi se izpraznila sedanja banská palata in bi se v njo lahko preseil muzej ter se tudi prav široko razširil, a v sedanjem muzeju bi se preseil ban s svojim osrednjim uradom in bi tako z lastnim lepljem poslopijem dobiti tudi dostojno reprezentanco.

Banská uprava bi ležala v centru mesta ob Narodni galeriji in Opernem gledališču in prelepega tivolskega parka, ki je širokim glavnim dvoredom in z Aleksandrovo ter Bleiweisovo cesto zaradi svoje učinkovite okolice najprimernejši prostor za velike manifestacijske prireditve.

Skupina banovinskih poslopij bi torej segala prav od Aleksovadrove v Knafeljeve ulici ob Beethovnovi ulici prav tja do nunškega vrta, kjer bi tekla podaljšana Šubičeva ulica, a glavna fronta s palato bana (sedanj muzej) bi ležala na Bleiweisovi cesti. Projekti bi bili v rencini mogočen in tudi brez večjih težav izvedljiv, vendar se pa nihče ne upa sprejeti odgovornosti, saj je prebivalstvo banovine že itak obremenjeno do skrajnih meja. Preračunati pa vendar moramo, da bi že s sedanjimi najemnimi lahko amortizirali prvečen del za te in vesti potrebnega posojila.

Dokler banská uprava ne najde drugega primernejšega stavbišča, si bo pomagala na ta način, da povija palato Banovinske hranilnice za eno nadstropje in tako dobi okrog 50 lepih pisarniških prostorov. Projektanti so v ta namen izdelali 4 osnutke in danes objavljamo projekt inž. arch. Navinška, ki bo po njem prezidava najbrž tudi izvedena. Ostali trije projekti so znatno bogatejši, vendar bi pa po njih palata nikakor ne pridobila na monumentalnosti, pad bi pa zaradi udarjenih močnih horizontalnih linij delovala znatno niže in nekako potlačeno.

Projektant je z našim projektom potegnil poslopje v višino na ta način, da je na

sedanjem rustiku postavil visoke stope pilastre s prav lepimi bazami in kapiteli, a med prvim in drugim nadstropjem je vertikalnost poudaril na ta način, da je med oknoma obenadstropji položil plastične dekorativne droge. Navzlin temu, da je dekoracija popolnoma enostavna, je vendar zaradi enostavnosti zelo elegantna ter prav znatno povisuje višino poslopja. Palata bo nameč povisilna samo za 2,5 m, a streha ostane dosedanja v Ljubljani. Ni bodo imeli spet priliko, da bodo gledali, kako bodo težko ostrešje dvignilli za polštirje meter. Bogatejši projekti bi stavili tudi prav znatno podražili, vendar bo pa povisilna hiša z objavljenim fasado delovala prav mirno in dostojanstveno, a ipak ne dolgočasno, ker je poslopje po vsej širini razčlenjeno v vertikalni smeri, a te linije spet drže ravnotežje z živahnimi vodoravnimi vrstami oken. Pritiže z rustiko bo prepleškano s trajnimi barvami, zgornji del pa najbrž dobri žlahten omem, a važnejši dekorativni deli, kjer kapiteli in baze pilastrov, okenski okvirji in krogi, bodo pa iz umetnega kamna. Plastični pilastri bodo svetlejši na nekoliko temnejši podlagi, da bodo prišli do večje

čina smo dali za poslopja v Južni Srbiji 150 milijonov Din, na drugi strani je pa tudi Sarajevo dobile krasno uradno poslopje za 20 milijonov Din. Čemu bi torej naša banovina pladevala viseče najemnine v tujih poslopijih, če s temi najemnimi že lahko zgraditi primerno poslopje, ki bi bilo reprezentativno in tudi v okraju vse Ljubljane, razen tega bi pa z velikim investicijskim tudi prav znatno olajšati brezposelnost in bi pri stavbi dobili zaslužka načrdočniški obrtniki.

Tedaj, ko je banovinski svet sklenil zgraditi novo poslopje, je mislil, da zazida prostor v Gregorčičevi ulici nasproti sedanje palato banške uprave, kjer ima lepo parcele tam, kjer sedaj stoji tiskarna Merkur, ki je last Hranilnice za dravsko banovino. Ko so pa inženjerji in projektanti pretehtali koliko prostora bi moral biti v novi palati, da izprevideli, da je stavbišče premajhno. Zgraditi bi morali najmanj 8 nadstropij, visoko nadstropje in za njim še več dvoriščnih traktov, kar pa nikakor ne odgovarja modernim principom ureditve mest, ker je tako starenih poslopij z malimi dvori-

di banovina pozdravila z največjim veseljem. Spomnili so se namreč na grandiozni regulacijski načrt mojstra Plečnika, ki je združil muzej s strešnimi s palačo Banovinske hranilnice in tako ustvaril krasen reprezentativni in od vseh strani s kolonadami obdan trg s spomenikom Valvasorja na sredi. Sedanjo Šubičevu ulico bi podaljšali naravnost do Selenburgove ulice in do Zvezde pri kazini. Beethovnov ulicu pa naravnost do teza podaljšala Šubičevu ulice ob zidu nunškega vrta. Za sedanje palato Banovinske hranilnice bi stal na nekdajnem Souvanovem vrtu, ki je že last banovine, nov trakt, za tem traktom bi pa po sredini tega krasnega stavbišča postavili do nove Šubičeve ulice še drugo vsej osem nadstropje poslopje. V tem monumentalno reprezentativnem bloku poslopju z muzejem, sedanjo palato Banovinske hranilnice in z dvema novima palatama bi bilo doči prostora za vse banovinske urade, ki so sedaj raztreseni po vseh mestu, kar poslovanje uradov prav znatno ovira in tudi draži. Muzej ima že davno premalo prostora, da ne more razstaviti niti načrtovali-

veljave. Z ozirom na obstoječe konstrukтивne prilike stropov bodo v novem nadstropju vsi prostori imeli tla iz linoleja, ker je linolej najlažji in najtanjši tlak, a palata bo nameč povisilna samo za 2,5 m, a streha ostane dosedanja v Ljubljani. Ni bodo imeli spet priliko, da bodo gledali, kako bodo težko ostrešje dvignilli za polštirje meter. Bogatejši projekti bi stavili tudi prav znatno podražili, vendar bo pa povisilna hiša z objavljenim fasado delovala prav mirno in dostojanstveno, a ipak ne dolgočasno, ker je poslopje po vsej širini razčlenjeno v vertikalni smeri, a te linije spet drže ravnotežje z živahnimi vodoravnimi vrstami oken. Pritiže z rustiko bo prepleškano s trajnimi barvami, zgornji del pa najbrž dobri žlahten omem, a važnejši dekorativni deli, kjer kapiteli in baze pilastrov, okenski okvirji in krogi, bodo pa iz umetnega kamna. Plastični pilastri bodo svetlejši na nekoliko temnejši podlagi, da bodo prišli do večje

Andrej Mali bo jutri obešen

Danes so mu sporočili, da bo smrtna kazen izvršena jutri zjutraj — Krvnik Hart je že prispel v Novo mesto

Novo mesto, 10. aprila.

Kakor blisk se je dali po Novem mestu raznesla vest, da se je včeraj opoldne prideljal z vlakom preko Karlovca krvnik Hart s svojim pomočnikom. Harta pozna izza zadnje justifikacije, to je od 3. novembra 1925 dalje, ko je bil justificiran

znanj hadjak iz Like Esapović, mnogi ljudi, ki so ga takoj po prihodu spoznali. Hart je takoj odšel na okrožno sodišče, kjer se je javil predsedstvu. Da ne bi v mestu zbulil pozornosti, je prenalo v poslopu okrožnega sodišča.

Prihod krvnika Harta in njegovega pomočnika je seveda v zvezi z justifikacijo Andreja Malija. Kakor znan, je smrtno

obsodo novomeškega okrožnega sodišča potrdil tudi Stol sedmorice v Zagrebu, na kar so šli vsi akti na pravosodno ministrstvo v Beograd, ki je potrdilo smrtno obdobje obeh instanc.

Danes ob pol 12. je veliki senat, ki je Malija ob sodil na smrt, odšel v jetnikovo celico, kjer so Maliju razglasili, da je smrtna obsoda potrjena in da bo justifikacija izvršena jutri zjutraj. V Novem mestu so že danes prispev številni Malijevi sorodniki ter mnogi znanci.

Kot rečeno je bila zadnja justifikacija izvršena v Novem mestu 3. novembra 1925. Takrat je bil obešen tolovaj Milan Esapović, ki se je nazival »Junak iz Like«. Esapović je v oktobru 1924 izvršil v Vrbinški vasi pri Krškem dvojni roparski umor. Zakonca Verdelj, ki sta bila brez otrok in stara okoli 70 let, sta vzelka v sebi za hlapec Milana Esapovića in mu celo obljubila, da ga vzameta za svojega, če boste bo pridno delal. Mesec oktobra sta se zakonka pomenovala o tem, da vzameta nekaj prihranjenega denarja iz posojilnice za nakup krave. Dvignila sta denar, ki je ga je polakom Esapović ter ju ubil. Žrtvi je zakopal na njivi v jami za njim, a je idem v Francusko in Ameriko.

Ko so orožniki zvedeli za umor, so nasili hišo Verdeljev zaprti, na vrati pa napis: »Draga moja gospodo! Jaz sem junak iz Like. V uhi me piše vsi skupaj! Stari in stara su u topicah pri Catežu, nigdar jih ne bi vise doma, niti bude znal za njim, a ja idem v Francusko in Ameriko.«

Orožniki so dolgo poizvedovali za Esapovićem, napisali so ga pa izselili v Zagreb, kjer se je skrival pod napadnim imenom Josip Klasič. Esapoviča je obesil krvnik Mauser. — Pred to justifikacijo je bil zadnji obešen član Simon Held, ki je umoril 1. 1899 kmeta Novijana na Krki.

Velika aktivnost balkanskih državnikov

V mednarodnih krogih posvečajo aktivnosti balkanskih državnikov največjo pozornost — Italijanske intrige

Rim, 10. aprila r. Diplomatsko dejanje balkanskih državnikov spremiščajo v rimskih političnih krogih z veliko pozornostjo in mu pripisujejo velik pomen. Z velikim zanimanjem se spremlja inozemsko potovanje bolgarskega ministrskega predsednika Mušanova, njegovo bivanje v Beogradu in njegovi razgovori z dr. Jevtićem. »Giornale d'Italia« piše o sestanku Mušanova in Jevtića pod naslovom: »Obnova pogajani med Bolgarijo in Jugoslavijo«. Tudi aktivnost rumunskega zunanjega ministra Titulesca, njegovo potovanje v Pariz in Ženevo in njegov srečanje z dr. Jevtićem je našlo povsod velik odmev.

Rim, 10. aprila r. »Tevere« se obširno bavi s potovanjem rumunskega zunanjega ministra Titulesca v inozemstvo in z njegovim sestankom z dr. Jevtićem v Beogradu in pravilno zaupanje krone v vlade, kar dokazuje baš dejstvo, da je potoval sedaj v inozemstvo v važni misiji tudi kot mandatar Male antante.

Rudarska deputacija v Ljubljani

V imenu rudarjev trbovškega revirja se je danes zglasila pri pomočniku bana dr. Pirkmajerju deputacija z načelnikom II. rudarske skupine Franom Piberškom, z lokalnima načelnikoma za Trbovje, Hrastnik in Zagorje Filipom Murnom in Antonom Krautbergerjem ter z zastopnikom kmečkega rudarjev Jugoslavije Rujem Arkom, da ga prosijo za posredovanje pri določitvi kvantuma premoga, kolikor ga bo letos vzepla uprava državnih železnic od T

Naročila premoga so dospela

Proti koncu aprila in v začetku maja bo beda v rudarskih revirjih najhujša

Trbovlje, 9. aprila.

Rudniki bodo obratovali v aprilu v istem obsegu, kakor v lanskem aprili, in sicer 12 delovnih dni, dočim bodo 13 dni praznovali. Število odrejenih delovnih dni sicer ni veliko, vendar je zavest, da so z obnovljenimi naročili za državne železniče rudniki in njih prebivalstvo obavarovali. Sicer je hujši udarcev, znatno ublažila obupno razpoloženje zlasti med rudarji in drugimi družinami, ki so s strahom gledali v negotovo bodočnost.

Mnogo truda je bilo treba, mnogo intervencij na vseh koncih in krajih, pa tudi mnogo upravnega vzemirjenja med prizadetim delavstvom, predvsem so dospele naročile. Niti našim lokalnim, niti višnjim diniteljem v dravski banovini ne smejo odrekati dobre volje in pripravljenosti, da so zadnje dni z vso odločnostjo obravnavali to pereče socialno vprašanje. Od župana, sreskega načelnika, podbana in bana pa do ministrov dr. Kramerja in Pucija, vsi so se živo zavzemali, da se dobave premoga s strani državnih železnice čimprej obnove, ker delavstvo ne more več čakati. Še v soboto, ko so intervenske naše rudarske žene na takujščini občini, je župan g. Vodušek postal daljši nujno brzojavko za ministra g. dr. Kramerja, ki so jo rudarske žene same oddale na posti. Kakor se doznam, je g. minister Kramer na to brzojavko trbovlskega župana postal iz Ljubljane prometnemu ministru v Beograd eksprezno brzojavko, da se naročila premoga takoj oddajo trbovlskim rudnikom, kjer vladajo radi praznovanje rudnikov med delavstvom največja potrošt in beda. Očvidno je imela odločno zahtevo g. ministra dr. Kramerja uspeh, kajti danes so naročila premoga s strani državnih železnic dospela.

Jasno je, da je rudarsko delavstvo radi dolgotrajnega praznovanja nujno potrebno podpre bodisi v denarju ali živilih, kajti v sedanjih plačilnih dobi delavstvo ne bo zaslužilo niti za odtegljaje, s čim se bo pa 14 dni preživljalo, zaenkrat še ne ve. Zato so rudarske žene v soboto prosile g. župana, da bi se izposlovala kakovosteni podpora za zadnje dni tega meseca, ko bo stiska največja, ker takrat ne bo skoraj nobenega izplačila. Delavstvo in TPD plačuje v bednostni fond mesečno preko 100.000 Din, zato bi se naj iz bednostnega fonda nudila rudarjem izdat-

nejša pomoč baš sedaj, ko je sila največja. Če bi pa to ne bilo mogoče, naj bi se pa prispevki iz rudarskih revirjev stekali v poseben občinski bednostni fond, kjer bi se črpalo vse podporo za rudarske revirje. Rudarski revirji plačajo v bednostni fond letno nad 1 milijon Din, zato bi bilo želeti, da bi se vsaj pretežni del teh prispevkov vrnil zopet v revirje, kjer vladajo nedovonom največja beda, razen tega se pa od naših težko prekušenih bednih rudarjev ne more zahtevati, da bi podpirali podeželske kraje.

G. župan se je toplo zavzel za prošnjo rudarskih žen ter je takoj stopil v stik z nadrejeno oblastjo. S posebno vlogo, ki jo je posal sreskemu načelstvu, banskemu upravi, ministru g. dr. Kramerju, Puciju, ministru za šume in rudnike, za železnične in končno tudi g. ministrskemu predsedniku, je izširočno opisal težake položaje, ki je nastal zaradi zastopa državnih dobar premoga v rudarskih revirjih TPD. Rudarsko delavstvo je do dolgotrajne krize docela izčrpalo ter ne more prenesti nobenega socialnega poslabšanja več. Merodajnemu činitelju je predložil naraščajoče razburjenje, ki bi utegnil imeti zle posledice za javni red in mir, če se nemudoma ne ukrene vse, da se delavstvu zopet zasigura delo in zaslužek. Očrtal je težko finančno stanje občine Trbovlje, ki radi splošne gospodarske stagnacije, ki jo se poostreže v revirjih, delovnemu ljudstvu ne more pomagati, saj se itak vzdržuje s pomočjo TPD in drugih dobrotnikov mladinsko kulturno za 630 otrok ter kuhično zarezpose. G. župan je v svoji spomenici naglasil, da je edina rešitev zaposlenost delavstva. Da bi se pa prebrodil mesec aprila, ki bo eden najtežjih v letu, bi bila nujno potrebna takojšnja podpora v živilih ali v denarju, in sicer iz bednostnega fonda.

Prepričani smo, da bodo merodajni činitelji uvideli mučen položaj rudarskega delavstva, ki je nastal radi dolgotrajnega praznovanja delavnikov. Razburjenost med delavstvom se je z zopetnim obravnavanjem sicer nekoliko polegla, vendar je obravnavanje tako močno skreneno, da bo beda v aprilu, zlasti pa proti koncu aprila in v začetku maja dosegla vrhunc. Zato naj bi se za tisti čas nakazala delavstvu primerna podpora v zvezu ali pa v denarju, da se pomanjkanje ublaži.

Povečana občina Mirna

Mirna, 10. aprila.

V nedeljo se je vršilo na Mirni veliko manifestacijsko zborovanje, katerega se je udeležilo nad 400 občanov občine Mirna deloma tudi iz občine St. Rupert. Zborovanje, ki se je ob koncu spremenilo v pravo narodno veselje, je bilo sklicano na pobudo občanov samih, da so dali vidnega izraza veselju, ki je zavladalo po mirenski občini glede na naknadno priključitev krajev občine St. Rupert k občini Mirna. Ti kraji, ki gravitajo že od nekdaj v vsakem pogledu k občini Mirna so ozemlje do potoka Sotle in Letiški in k. o. Straža in Zabukovje iz občine St. Rupert ter kraja Glink iz občine Mokronog in Debene iz občine Trebelno. Jasno je, da se je mirenska občina s priključitvijo teh vasi zelo povečala in je bilo navdušenje ljudstva umljivo.

Predsednik občine Bule Franc, ki je zborovanje vodil, je pojasnil zborovalcem vso krivejo pot in težave, ki so nastale s preureditvijo občine, saj je bila komisija občini takoreč že uzakonjena, pa tudi naknadne spremembe po gotovih občinah so bile že izvršene dočim je občina Mirna ostala karak prej. Šele na osebne intervencije v Beogradu se je z veliko težavo doseglo, da je bilo želj vsega prebivalstva ugodeno in občina Mirna se je naknadno povečala. Pojavili pa so se seveda kakor vedno in povsod tudi tu nezadovoljniji, ki so pričeli razsirjati po občini zlomarne veste, češ, da je pričakovali velikih sprememb v vladai, pri občini in v javni upravi sploh. Poznamo hujščake in vemo odškod vse to izvirja. V mirenski občini ni mesta razdom in medsebojnemu sovraštvi, pozitivno delo naj v bodoči vodi vse poštene in tretjno misleči občane, ki jim je napredok in dobrobit občine res pri srcu.

Jasne in odločne besede predsednika občine g. Bulca so našle pri ljudih najlepši odmev. Konec je bil ta, da se je zborovanje izpremenilo v pravo narodno veselje, posebno je bil svetec trenutek, ko so novi občani prejeli po starem slovenskem običaju kruha in soli. Omenimo naj še, da so ob tej priliki rezali rogačo 1 in pol metra v premeru. Mirna je bila vsa v državnih trobojnicah.

Proračun metliške občine

Metlika, 10. aprila.

Nedavno je imela metliška mestna občina proračunska sejo, ki je trajala skoraj pet ur. V začetku svojega negotovorja je predsednik občine g. Ivan Malešič poudaril nujno važnost za občinsko gospodarstvo in omenil, da je bilo glavno načelo pri ustavljanju osnutka proračuna načelo štedenje in enako tudi načelo učinkovitosti t. j. da bodo predvideni dohodki res tudi vplačani.

Sedanj občinski odbor je prevzel vodstvo občinskega gospodarstva v najtežjih časih, a bodo vendar skušali z racionalnim gospodarstvom navzdržat znatno nižjim občinskim dokladam storiti marsikaj, kar bi bilo mogoče z manjšimi žrtvami in ne tako napornim delom dosegči že v prejšnjih časih, ki so za gospodarstvo v sploš vasko deli mnogo ugodnejši. Priznati moramo, da je naš novi občinski odbor že takoj v začetku svojega dela opravil zaupanje, ki so mu ga občani izkazali.

Predvideni izdatki za tekoči leta znašajo 287.000 Din, od katere vse odpadate 200.000 Din na materijalne in 87.000 na osebne izdatke. Dohodki so proračunani na 160.000 Din, a primanjkljaj, ki znaša torej 127.000 Din, o kriti s 10% občinsko doklado na vse direktnje davke. Na predlog župana g. Malešiča je bila na novo

tu zaveti zopet luč, slava bodočnosti. Opera konča v radosti in veselju, da bo češki narod premagal vse grozote in večno živel. Poleg v vsebinski navedenih solistov nastpijo še: ga. Bernotova kot Radim, sestra običnih bratov, dalje Janko kot Radovan in Petrovič kot Lutobor. Dejanje se godi na Višegradsu u Stadich u gozdni pokrajini. Opera je naštudiral ravnatelj Polič, režija je prof. Šestova. Premiera bo v sredo dne 11. t. m. kot izven predstava.

Balečni večer v operi V petek dne 13. t. m. bo v operi Balečni večer, katerega izvaja s spremljevanjem opernega orkestra prima balerina v dva člena baleta besednega operje. Skrbno zbrani spored je se staljen na podlagi skladb iz slovenskih in drugih literatur. Podrobni spored priobčimo mojtri.

Mirim kraljica čokolade

Ko greš na potovanje, v kdo ali v gledališče, na boljše in okusnejše sladnice kod MIRIM čokolade. — Specjalnosti so:

MELKITA — polnomlečna čokolada

RAVITA — mlečna s kavino okusom

MASLITA — dežetska čokolada brez prizumi

GRENKITA — plimljena gorska naravna čokolada.

Ljubljana, 10. aprila.

Več pozornosti Gradu

Grad je v tujsko prometnem pogledu najidealnejša točka Ljubljana in krivčno je, da Ljubljana posveča tako malo pozornosti razsvetljavi. Če se že noče oziroma na domačine, naj se oziroma vsaj na "tujce", da bodo mogli brez pridržka govoriti o kulturni Ljubljani.

O razsvetljavi na Gradu skoro ni govorja. Rekli bi lahko, da gori tu in tam nekaj leščerb. Park proti Šancam je pa povsem nerazsvetljaven, prav tako elna vozna pot s Karlovske ceste na Grad. Povsod se razstiplje z razsvetljavo, le to se stedi trdovratno. Vendar bi bila ta pot s parkom v večernih urah izredno obiskana, saj si vsakdo želi svežega večernega zraka. Tako si pa v večernih urah skoro nikdo ne upa na to pot, niti ne na Šance. Skrajni čas bi bil, da mestna občina primereno razsvetli to pot in pa drevored. Stedi naj pa tam, kjer je bolj izdatno in bolj potrebno. Omogočite ljudem, da bodo mogli tudi v večernih urah na Grad, pri voščite jin malo zraka in razgleda.

Nekaj, kar je v samoto Ljubljane je, da Grad se danes nima svojega telefona. Torej direktna telefonska zveze Grad nimata, čeprav se je že neštetokrat pokazala potreba, kako krvavo ga Grad potrebuje. No, pa će občina prezrela želje in potrebe grajskih prebivalcev, ki ne smeta preprečiti želj tujev. In prav ti so že neštetokrat kritizirali neumevanje občine za telefon na Gradu. Ne bil bi zdržen z bogatim kolkimi stroški, nameščen pa naj bi bil v vsem dostopen prostoru. Telefon je danes pač tako razširjeno občevalno, sredstvo, da bi ga Grad, ponos starodavne sedenje Ljubljane, ne bi smel pogresati.

Ko že tolikan govorimo o organizaciji in pospeševanju tujskega prometa, počaščimo tudi v dejaniu, da znamo poleg agitacije nuditi tudi ugodnosti, razsvetljavo, telefon itd., kot jih nudijo druga, pa manjša tujška prometna mesta.

Suknjo je ukradel

Ljubljana, 10. aprila.

Včeraj okrog 11. je služilni stražnik na Masarykovi cesti ustavil brezposelnega bivšega natakarja Janeza Z., roj. 1. 1888. v Begunjah, ki je malo poprej v Kolodvorskem ulici ponujal skoro novo črno suknu za 250 Din naprodai, čeprav je bila vredna najmanj 1000 Din. Janez je moral na policijo, kjer so ugotovili, da je bila sukna v neštetju ukradena iz stanovanja vratnika Antona Jareca v Semeniški ulici 4, bila je pa last semenišnika Bohovniča. Tat mu je odnesel tudi črn avilen dežnik in srebrno uren, kar pa pri Janezu Z. niso našli. Pač pa je policija ugotovila, da je Z. že v nedeljo zastavil v neki gostilni tamšnji natakarici Katarini B. kratke temnosivi suknjič za 30 Din, a pred dnevi je tudi v Kolodvorskem ulici makaj zastavil zelen suknjič. Zelenega suknjnika niso našli, sivega pa dobi lastnik na policiji.

Ko so Janezu Z. prebrekali žene, so našli tudi zanimivo listino. Mož je namreč na kos papirja napisal, da je bivši trgovec v Voloskem v Italiji, da je že 6 mesecev brez vesake službe in oče treh otrok. Zaradi tega apelira na „kolegialno blagodarnost“. Podpisal se je Ivan Z., likvidiran trgovec iz Radovljice. Na listino je nato spodali med pravljicami prizemljene sam zapisal dve tvariki, ki sta mu dali podporo po 10 in 20 Din in zaradi tega je res pracej trgovec v Ljubljani našel lažni listini. Janeza Z., ki je star grešnik, bo policija izročila sodišču.

Z Jesenic

— Velik delavski shod. V nedeljo do poleđe se je vršil v Delavskem domu na Jesenicah javen shod vsega delavstva KID, ki je bil zelo dobro obiskan. Ob prostorni dvorani sta bili nabito polni in je moral do stotin ljudi ostati zunaj na prostem, ker v dvorani ni bilo zanke prostora. Sodi se, da je bilo na shodu načelih okrog 1800 ljudi. Predstavniki vseh treh delavskih strokovnih organizacij so delavstvu poročali o pogajanjih, ki so se vršila med občinstvom in katolicizmom. V ta namen se zbero delavščini v juniju v Buddha Gaya pri Benaresu, od koder krejeno peš v Rim. Samo pri prehodu čez reke si bodo pomagali s čolni. Do Rima upajo prispeti v enem letu. Preživljali se bodo med potjo s tem, kar bodo naberači od dobrih ljudi. V Mekki in Jeruzalemu se hočajo ustaviti, ne meneč se za morebitno sovraštvo Arabcev in židov. V Rimu bodo delavščini apostoli pridigovali, kjer bo le mogoče, morda tudi v Vatikanu, in skušali bodo vplivati na Evropce, naj se vrnejo k lastnemu delu vsega listinom. Pogajanja v obrahinjajo z delavstvom in bi moralna biti dnevi zaključena. Delavščini so dospela do obojestranskih sporazumov in bi se moralna na podlagi teh sporazumov sestaviti za delavstvo nova kolektivna pogodba, ki pa se z ene strani odišča v nedogled. Delavstvo je bilo na shodu načelih razburjeno in imajo predstavniki delavskih organizacij in zaupniki zelo težko stališče, da drže razburjene duhove v oblasti. Drevi bo v Delavskem domu zopet shod vsega delavstva, na katerem bodo predstavniki delavskih strokovnih organizacij poročali delavstvu v koliko so se pogajanja s podjetjem nadaljevala in kakšen je uspen.

— Otvorite nogometne sezone. V nedeljo popoldne se je vršila na igrišču SK Bratstva prva letosnja nogometna tekma, na kateri je nastopilo I. mostvo Bratstva proti enaštorici Ilirije iz Ljubljane in je končala z lepo zmago gostov v razmerju 7:0. Igra je bila objestansko zelo lepo odigrana in je bil končni rezultat z očitom na nadmočnega nasprotnika za domačo igračo prav zadovoljiv. Publike je bilo z ozirom na dejavnost vreme razmeroma dosti, saj pa je bilo seveda zastonjskiarjev, ki jih nikjer ne manjka, in bi prav lahko plačali vstopnino, če imeli kaj značaja.

Jagodičje je zdrava hrana

Pod jagodičjem razumemo Ivanovo grozdičje ali ribiz, kosmulinje ali argas, maline in jagode

Ljubljana, 10. aprila.

V okvirju podružnice SVD je zadnjih nadzornik Josip Štrekelj predaval v jagodiču, ki ga mnogo premalo sadimo, ker ga pač premalo poznamo.

Pod vratnim jagodičjem razumemo Ivanovo grozdičje ali ribiz, kosmulinje ali argas. Ivanovo grozdičje razumnemo z odganiki iz korenin in pa z potaknjenci. Te napravimo, da rarežejo 20 cm dolga mladike in jih enostavno potaknemo v zemljo. Ta ne sme biti preveč ilovnata, pač pa doči gnojna, a lega mora biti solenčna. Grmito sadimo v vratih, ki so po 80 cm načrtna, ali pa napravimo malhen vinograd, ki ga zasadimo tako, da na vsek kvadratni meter pride grm. Tretje leto bomo imeli že bogato letino. Ivanovo grozdičje ima na tudi bolezen, da listje poleti odpade in grmiči. To grmiči trakov, ki jih pustimo le toliko, kolikor jih rabimo za nove rastline. Ko obreži, obtrgamo tudi vse suho listje in vloga. Jeseni rastline počnemo zgnanjem, vendar pa z gnajem nikdar ne smemo pokriti srčka rastline. Med grozdičje prištevamo tudi robljnice, borovnico in brusnice, ki jih pa ne pojmo po vrtoh.

Vse jagodičje je prav zdrava hrana, razen tega pa iz vseh vrst delamo razne piščale in alkoholni in brez nje, meje in marmelade in želeje, iz Ivanovega grozdičja pa pripravimo marmelado v želeji, ki je moro včasih tudi skropit. Da rastline okrepe, jih moramo trgrati trakov, ki jih pustimo le toliko, kolikor jih rabimo za nove rastline. Ko obreži

Ponosna leta

39

Zdravnikova tajna

R o m a n

Cepav je čital sodnik to čudno oporoko z naravnim glasom, je opazka lorda Helmutha osupnila vse prisotne. Caraval je kar posinel.

Jeanne ni več plakala. Iz njenih oči so švigate strele. Sir John Happer je bil tako presenečen, da ni mogel spraviti iz sebe nobene besedice.

Sir Williams je pa počil v smeh in se obrnil k sodniku, rekoč:

— Oprostite, ali ni v oporoki nobenega dodatka?

— Ne, gospod.

— In ta oporoka je pravomočna?

— Mislim, da je, — je odgovoril sodnik, — ker druge oporoke ni.

— Lahko se pa izpodbijajo.

— Zares?

In sir Williams se je hladno ozrl na Jeanno Caravalovo, ki je pod njegovim srečnim pogledom povesila oči.

Med grajskimi ljudmi se je začulo pritajeno mrmljanje:

— Šeststo funtov rente...

Vsi so bili zadovoljni in zato se jim je zdela oporoka v redu.

— Pomirite se, prijatelj, — je dejal sir Williams, — če bom izpodbijal oporoko, se ne bom dotikal vaše dedščine.

Tes besede so pomirile grajsko služinčad.

Zroc neprestano na Jeanno je sir Williams pripomnil:

— Ubogi lord Helmuth ni slutil, ko je to pisal, da bo umoren baš v trenutku, ko je bil na najboljši poti, da bi uničil svojo prvo oporoko.

Jeanne ni trenila z očesom; vendor se je pa sira Williamsu zdelo, da je nekoliko prebledeli in zadrtela.

Toda to je trajalo samo kratek čip. Ubogo dekle je potem naglo vstalo in se samozavestno ozrl okrog.

— Torej poddedujem vse jaz?

— Da, gospodična, — je odgovoril sodnik.

— Vse?

— Vse, pod pogojem, da izpolnite to, kar se zahteva v oporoki.

— Dobro, — je dejala in stopila k vratom, rekoč:

— Pojdiva, oče!

Toda sir Williams je zastavil pot. Prijet je bledega Johna Happera za roko in dejal porogljivo Jeanni:

— Lahko storite nekaj za ubogega lorda, ki vas je tako vroče ljubil in ki ste ga tako objokovali: Predstavljam vam svojega bratranca sira Johna Happera, gentlemana od pete do glave, moža, ki vas obožuje... Bil bi srečen, če bi uslisi prošnjo ubogega lorda Helmutha in se poročili s sirom Happerom.

Sir Williams je izgovoril te besede s strupenim roganjem.

— Gospod, — je zajecjalna Jeanna in hotela oditi.

Toda satansko žareče Anglezeve oči so jadralne.

— Dragi bratranec, — je nadaljeval sir Williams, obrnjen k sira Johnu, — vzemite to gospodično, saj ima zdaj bogato doto. Toda svetoval bi vam, da se ravname po nasvetu lorda Helmutha in se odkrižate njenega očeta. Če se človek priženi v to družino, se mora batiti nasilne smrti.

Jeanne ni klomila pod težo tega sarkazma, ki je bil očitna obtožba. Toda Caraval, ki ni bil tako hladnokrvni in zakrnjen, je srdito vzkliknil:

— Kaj pravi lord? Pa me vendor ne misli obdolžiti, da sem storil to jaz.

— Kaj pa brbjlate, prijatelj, saj vas vendor nihče ne dolži, — je odgovoril sir Williams hladno.

In prav je tako! — je zakričal Caraval. — Gorje namreč tistem, ki bi se drznil kaj takega trdit!

Stisnil je pesti in odšel.

Tudi Jeanne je odšla ponosno dvignjene glave, toda njen mir je bil samo dozdeven, kajti v njen dušu je bil zasadil kremlje strah.

Sir John, ki je še malo poprej zanjubljeno zrl na njo, se je obrnil proč, ko je šla mimo njega.

XXII.

Sodnik, zapisnikar in notar so odšli.

Sir John Happer se je zaklenil v svojo sobo, da bi se pomiril. Ne mogel bi sicer reči, da je Jeanne kriva, toda obdolžitev sira Williamsa ji je vzela v njenih očeh vso mikavnost.

MALI OGLASI

V vseh malih oglasih velja beseda 50 para, davek Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 5.—, davek Din 2.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu, lahko tudi v znamkah. — Za pismene odgovore glede malih oglasov je treba prilagiti znamko. — Popustov za male oglase ne primamo.

ZELO POCENI
se običečte pri
PRESKERJU, LJUBLJANA,
Sv. Petra cesta št. 14. 6/T

GLADIOLE, DALIJE
in druge cvetlične korenine nuditi — Sever & Kompanija, Ljubljana, Gospovetska cesta št. 5. 1505

SVETLO KRILO
izgubljeno po Strmi poti mimo »Tička« do Strelščka 29, naj se vrne proti dobrim nagradam v Strelščko 29. 1508

Sir Williams je napisal več pisem in jih izročil slugi, naj jih odnese na pošto v Souvigny.

Sluga pokojnega lorda Helmutha je bil radoveden, kakor so vsi posli, in dobro je prečital naslov vsakega pisma.

Bilo jih je pet. Štiri so bila naslovljena na Anglež, peto, težje je bilo pa namenjeno državnemu tožilcu v Orleancu.

Po povratku iz Souvigny je stopil sluga v kuhinjo, kjer je bila že zbrana vsa služinčad Maisonneuvea.

Pripovedoval je, kaj je videl.

Stara kuharica je vzkliknila:

— Lord ve, kaj je na stvari in zato posilja državnemu tožilcu prepis oporoke. Iz tega sledi, da pridejo zjutraj zopet gospodje s sodišča.

— Molči no, Mariana! — se je oglasil mlajši sluga. — Saj to so zdaj naši gospodarji.

— Le naj bodo, jaz pa takoj pobrem svoje stvari, ker nočem več ostati, — je odgovorila kuharica.

— Vsega še ni konec, — se je oglasil komornik.

— Kako to?

Mariana ima prav.

— Oho!

— Gospodje s sodišča pridejo takoj zjutraj in marsikaj se bo izpremenilo. Služinčad je bila radovedna, ali se bo to res zgodilo.

Zjutraj se ni nihče upal glasno izreči suma, ko je pa nastal večer, so vsi prebivalci Maisonneuve javno trdili, da ni bil nihče drugi nego Caraval, ki je dal Maubert denar, da je umoril lorda Helmutha.

Caraval in njegova hči sta ostala zaprta v hišici v parku. Po povratku iz salona, kjer so odprli oporoko, se je Jeanne zaklenila z očetom v hišico in mu dejala v baskiškem narečju:

— Nesrečen, ali hočete najti pogubiti?

— Tebe Anglež ni dolžil, mene pa je, — je odgovoril Caraval... Saj ti je znana resnica.

— Molčite vendar!

— Zakaj pa ostajava tu in se ne preseljava v grad, če je vse najino?

— O tem se bova pomenila jutri zjutraj, — je odgovorila Jeanne, da bi potolažila očeta. Videc, da se ji to ne bo posrečilo, je pa segla po preizkušnem sredstvu.

Odprla je omaro, kjer je stala steklenica krepkega žganja.

— Tu imate, napišite se malo, — mu je dejala.

Jeanne je poznala nagnjenja svojega očeta in zato po smrti lorda Helmutha nikoli ni puščala žganja tako, da bi lahko prišel do njega.

Caraval je vzel steklenico in načrival nekaj krepkih pozirkov, potem pa je na krmalu pijan zavališ pod mizo.

Tedaj je Jeanne žarečih oči vstala in zamrimala sama pri sebi:

— Zdaj bom imela do jutra mir pred njim.

Ta čas se je Srna izprehaljala po hiši, kakor da se ni nič zgodilo.

Minil je dan, ne da bi Jeanne prestopila prag. Končno se je pa le odločila.

Namestu, da bi čakala na nevarnost, je pomisnila, ji pojdem sama nasproti. Samo enega teh Angležev se bojim, z drugim bom pa storila, kar bom hotela.

Jeanne si je lepo počesala svoje krasne črne lase in jih zavezala z rdečo rudo po modi domačega kraja. Potem se je pogledala v zrcalo in zamrimala ponosno:

— Žalostno bi bilo, če bi tako lepo dekle, kakor sem jaz, ne moglo ničesar opraviti z moškim.

XXIII.

Pismo sira Williamsa državnemu tožilcu se je glasilo:

»Gospod državni tožilec! Dovoljujem si poslati vam prepis oporoke mojega bratranca lorda Helmutha, ki je bila baš danes odprta. Iz nje se boste lahko prepričali, kako malo je moj nešrečni bratranec cenil očeta univerzalne dedinje.

Pravica, ki ima bistro oko, bo mora našla v tem kako slutnjo ali pogled v bodočnost.

Pripominji moram, da sta bila smolar in njegova hči zelo začudenata, ko sta zvedela, da bosta moralna prisostvovati čitanju oporoke, čeprav sta dobro vedela, kakšne so njene glavne dolobče, če že nista poznala vse njene vsebine.

Burno življenje Aleksandra Staviskega

Po starem receptu ustanovi slepar nove delniške družbe in snuje nove špekulacije

Novinska podjetja so se Staviskemu množila in širila tako, da ni mogel nujnovega vodstva samo improvizirati. Po svojem starem receptu je torej ustavil za nje posebno delniško družbo in po svojem okusu ji je dal dolgozvezno in umetno ime »Société Anonyme Parisienne d'Impression et d'Edition Nouvelle de la Seine« samo zato, da bi bile začetnice pomembno latinsko beseda SAPIENS. Sapiens pomeni moder in modrost in ustanove je bila očividno v tem, da se je Stavisky zopet napravil nevidnega in da je dolgozvezno v tem, da se je Curral izvedel v njegovem ravnateljstvu, je pricelo to v njegovem dobre glasu in sijajnih zvezah. V družbo Staviskega ga je pritegnil uređnik v Frolic'su in star Alexandrov pajdaš Fernand Schmidt. Pozneje se je Curral sestajal s Staviskym vsak dan, saj sta oba stanovali v istem hotelu Claridge na Champs Elysées. Curral je imel v »Intranu« pogodbo, ki mu je dovoljeval

podeljevat stolčke upravnih svetnikov.

Eden izmed njih je bil ravnatelj agnikolne službe za okraj Seine et Oise v poljedelskem ministrstvu in Emile Blanchard, dober prijatelj poslanca Bonnaura. Potom njega se je seznanil s Staviskim, Stavisky je pa seveda takoj zavopal, kakor bi mu mogel vodilni uradnik v ministrstvu koristil. Zato mu je brž ponudil mesto upravnega svetnika v SIMA, pozneje pa še v Compagnie Fonciere. Tu je dobival Blanchard za prezenco 1500 frankov mesečno, priložnostno je pa dobil 20 delnic po 100 frankov.

Proti koncu leta 1932 ga je Bonnaur informiral o tem, da se ustanavlja SAPIENS in da naj gre Blanchard v upravni svet novega podjetja. Blanchard seveda ni imel delnic in

dobič je od Staviskega ček na 100.000 frankov.

s katerim je plačal 1000 delnic po 100 frankov. To je bila desetina vsega kapitala kajti SAPIENS je imela kapital 1.000.000 frankov. Vpisane delnice je izročil Blanchard Bonnaura, pridržal si jih je le 50. Poleg tega je pa dobival še honorar, kjer je v »Volonté« urejaval enkrat na teden eno stran za kmetovalce in zato je dobival 500 frankov na teden. To je eden neštetični primerov, kako sta znala Stavisky in Bonnaur v okolici Pariza, dokler ni krenil zvečer v gozd v Fontainebleau, kjer je zavžil pripravljeni strup in si preregal grlo. Dvojni samorilni poskus ni bil smrten, toda Blanchard, ki se je bil v razburjenju spletel, je ležal na dežju vso noč. Pljužnica je dovršila, kar je bila začela razburjenost.

SAPIENS se je formalno ustanovila 25. decembra 1932. Ker je bil njen glavni namen finančno podpirati »Volonté« kot politično tribuno tolpe, je bil na čelu družbe poslanec Bonnaura, njene kupčije je pa nadziral v imenu Staviskega advokat Guiboud-Ribaud.

V juliju 1933 je bil Stavisky s prodajo bonov in vsemi drugimi spekulacijami že v takih škripočih, da ni mogel od nikoder iztisniti denarja za »Volonté«, a star navrhnik Dubarry je bil po mesecih mastnega blagostanja zopet

navezani samo na vladno podporo.

V takem položaju je trdil, da ima zopet proste roke. 19. avgusta 1933 je SAPIENS zaspala.

To pa ni bila edina novinska družba, ki jo je Stavisky v tem času ustanovil. SAPIENS se je moralca pečati s financiranjem »Volonté«, ko je pa Stavisky pokupil odnosno s podkupovanjem dobil pod svoj vpliv one tednike, ki je ustavil družbo, ki ji niso bile začetnice nič manj zvezne: SAPEC. Vodstvo je bilo poverjeno spremenemu in za vse porabnemu Romagnini. Ta družba, nastanjena v rue Volney, je moralca skrbeti za tednike in glasne posle. Tudi tedniki so bili včinoma financirani tako, da je SAPEC najemala od njih proti visokim mesečnim pašvalom vso insercio, ki jo je potem sama prodajala.

Zglasili so se vladni kupčiji. Ni mu preostalo drugo, nego vrniti bon Romagnini, ki je stalno bedel nad tem, da bi bayonneski falsifikati ne romali po svetu. Kmalu je Fournier zvedel, odokd to nezaupanje ženevskega zavoda: da smatra bon za podtaknjene. Prispel je iz Pariza in v istem hotelu Wagram, kjer je že tolkokrat prijetno kramljil pri obedu ali večerji s Stavisk